

36. Velikonoce 1933.

Celým vesmírem proniká volání! Hromově duní údery na světových hodinách, zvěstující vám hodinu dvanáctou, hodinu velkého probuzení, a tím i konec nynější doby se vším, co se v ní dělo.

Zúčtování! Za tímto prvním voláním k probuzení stává se tento pojem formou a řítí se po cestách vysoko vybičovaných zvratných působení. S netušenou rychlostí stojí již před každým tvorem, chladně, věcně a neúprosně, neboť za ním a v něm je živoucí zákon, přinášející *plody*, vyrostlé ze setby, zaseté v bytí každého jednotlivce.

Tak je teď každý člověk zahalen a sevřen jemu neviditelnými pouty a nemůže ani kupředu, ani zpět, a musí bezmocně přijmout to, co pro něho vyrostlo ve velikém skleníku stvoření jeho konáním a jeho vůlí!

Člověče, vezmi takovou odměnu, jakou sis zasloužil!

Obdržíš velmi málo *dobrého* ovoce, neboť jsi nedbal a porušil to nejsvětější, co ti dala nepochopitelná milost Boží jako pevnou oporu na tvé putování, jež ti bylo kdysi povoleno jako vyplnění tvé žhavé touhy! Bylo to poznání ve vycítění jeho vznešené vůle, která jedinečně umožňuje trvání tohoto stvoření, poněvadž i ono vzniklo z ní, právě tak, jako ty!

Tato vůle je ke tvé spáse, ke tvé radosti i k tvému štěstí. Nemůže býti nic jiného ve vůli toho, který ti láskyplně poskytl vědomí bytí. Potřebuješ jen přesně jíti drahou, kterou ti zákon vůle ve stvoření již urovnal, aby tě přivedl k veškerým slastem, jež v sobě skrývá vědomé bytí!

Ty jsi však lehkomyšlným jednáním prolomil ochranné valy, které současně s tebou zákonem vznikly, rozbils je domýšlivostí a místo nich jsi postavil rouhavě své malicherné chtění nad zákon, který spočívá ve vůli *Boží*. A tak, místo aby tě chránil a povznášel, musí zničit v tobě všechno, co opustilo Bohem určenou dráhu!

Je však jen málo lidí, kteří neopustili těchto cest!

Mezi těmi, kteří se od nich odchýlili, jsou však mnozí jen *obětí* těch, kteří prorazili tyto ochranné valy. V lidské důvěřivosti dali se strhnout stranou a z cesty, vedoucí ke světlým výšinám. Nevědí již, jak by se navrátili a bloudí proto marně sem a tam, hledajíce v nízkém houští lidských názorů, aniž by našli správnou cestu ven.

Proto jděte nyní vy, jimž jsem svým slovem již ukázal cestu! Jděte ven, ujasňujte a vykládejte všem vážně hledajícím mé slovo ve světle Pravdy, jejíž paprsky budou vás při tom provázet, neboť čas již k tomu nadešel!

Vychází již Jitřenka zaslíbené říše tisíce let! Má nyní zářit *všem* národům pomocí bohatě obdařených, kteří nosí kříž Pravdy jako znamení svého přesvědčení!

Nebude již dlouho trvat, kdy lidé budou se úzkostlivě ptát a hledat kříž v naději, že vaším prostřednictvím naleznou *to*, co v sobě skrývá opravdovou pomoc a co je vytrhne z tísnivého zoufalství a pozvedne je z troskek pyšných nadějí, které kladli na pozemské lidi a jejich dovednost!

Až se teď náhle zřítí všechno, oč se národy dosud opíraly, až zmizí víra v moc peněz i důvěra ve vědění rozumu a především, až zmizí poslední záblesk domněnek o lidské důstojnosti, pak ... pak nadejde *váš* čas, vy nositelé svatého kříže! Budete hlásat, *musíte* hlásat Pravdu, kterou znáte, neboť

lidé budou ji od vás očekávat, budou o ni prosit a budete-li se zdráhat, budou ji od vás požadovat!

Budte proto nyní připraveni! Doba přivede k vám lidstvo blíže! Nadejde vysokým duchovním vedením a jako samozřejmost! Jestliže neuhnete tomuto proudu, *splníte* svou povinnost! Blíží se to k vám! Budte odvážní, hrdí a svobodní! Nežebřejte o přízeň lidí, nýbrž *dávejte* tam, kde vás budou o to prosit!

Na celé čáře zvítězíte, neboť s vámi je *ona* pomoc, jejíž moc je *nejvyšší* a se kterou se na zemi nemůže nic měřit!

Vy budete vítězi, neboť taková je *vůle Boží!* -

Lidským duchům *na této zemi* mají nyní vzejít velikonoce! Proto musíte stát na stráži!

Lidé přijdou k vám brzy blíže; všichni budou hledat ve vás pozemské lidi bez chyby a vady! Budou tak chtít nejen přátelé, ale i nepřátelé! Nejostřejší protivníci svatého slova budou vzdor tomu očekávat od vás mnoho, daleko víc, než dosud kdy očekávali od lidí. *To je živoucí zákon!*

Chci vám dáti pravidla, jichž musíte dbát, chcete-li, aby v budoucnosti bylo vaše bytí požehnáním, jak je to určeno vůlí Boží. *Dodržujte* tato pravidla, neboť jsou pro vás *příkázáním!* Přísným dodržením přinesou vám radost a vítězství a lidem spásu! Vděčně budou na vás později pohlížet. Staňte se *živým příkladem* pro vzestup z tohoto zmatku!

Jako první dávám vám tento příkaz: Vzbudte již od počátku ve vás uložený smysl pro krásu, který jste v sobě rouhavě zahrabali! Stane se vám neocenitelnou pomocí pro osvobození se v duchu, ba i pro samotný vzestup! Nepodceňujte to! Je v něm daleko větší hodnota, než se domníváte! Následujte ho a brzy poznáte v prožití, jak vás podporuje na *každém* stupni vašeho bytí! Do té doby snažte se mne poslouchat, abyste byli účastni dobrého výsledku, pro vás tolik nutného!

Jinak nemůžete se státi vítězi, nemůžete býti vzory pro tuto zemi celým svým způsobem. Bezpodmínečně musíte *napřed* pozemsky *žít* jako vzory, chcete-li splnit svou úlohu, kterou jste dostali a kterou jste vzali na sebe ze svobodného chtění, svou prosbou o kříž!

Žítí pozemsky jako vzor však znamená býti *přirozeným!* Tak, jak vám to ukazuje stvoření. Máte státi na svém místě a nebýt tam jen karikaturou jako dosud. Jako vodítka Bohem chtěného života zde na zemi byl vám darován *mysl pro krásu*, který vychází z nejčistšího citění. Toto citění chová v sobě vzpomínky na světlé výšiny, kde krása patří k samozřejmosti! Vždyť světlo a krása nedají se vůbec oddělit; jsou jedno! Chcete-li tedy na této zemi přinášet světlo, musíte přinášet krásu. Krásu ve všem, co děláte!

Všechno, co jste dosud považovali za krásné, bylo z největší části pouze produktem rozumu, zchytřale vymyšleno a vytvořeno lidmi, kteří stavěli jen na vašich slabostech. Chtěli je podráždit, aby z toho měli pro sebe pozemský prospěch. Chtěli získávat peníze nebo sympatie. Všechno spočívalo jen na nejlstivějších výpočtech. Po pravé kráse nebylo v tom ani stopy! Bylo to jen dráždění smyslů nejrůznějším způsobem.

Každé *dráždění* je však jen nátlak, chtěný *rozumem*, který nikdy nemůže povznášeti vzhůru! Je to vždycky lákání k nějakému účelu, i když je to jen k nákupu látky nebo oděvu.

Zvykli jste si již přizpůsobovat se cizím názorům, přijímáte je a stáváte se tak obětí cizí vypočítavosti. To vás jen více mate a zneuctívá, poněvadž dobrovolně vzdáváte se tím *části svobody* a se svobodou i *vlastního* práva na smysl pro krásu. Domníváte se, že při nákupu máte ještě svobodu rozhodnutí a volby. Jste však již omezeni na určitý počet druhů, které vytvořili jiní a jako „módu“ pro jistý a určitý

čas. Tak jste se vzdali práva, které vám mělo být oporou a ochranou proti nepravostem. Vzdali jste se práva, které by vám bylo umožnilo poznati ihned pitvornost toho, čím vás lákali a co nemá nic společného s opravdovou krásou. Za prvním krokem následuje druhý. Tento druhý krok vás brzy připravil o přirozenost vašich pohybů! Tyto pohyby staly se vyumělkované a ztrácely tak vždy více na kráse a síle.

Snažte se přizpůsobit se oděvům, místo abyste svůj oděv upravili podle sebe. Podívejte se na držení svého těla! Pohleďte na svůj krok a na pohyby rukou! I zde již vládne *rozum*, neboť všechno jest vyumělkované a jednostranné. Je to zřejmě chtěná pozornost, upřená vždy jen na *jediný bod*! *V tom* projevu se okamžitě činnost a nadvláda rozumu!

Rozum jest schopen soustředit se vždy jen na *jedinou* část těla. Jediný bod vystupuje proto při každé činnosti pozemského rozumu do popředí a to podle části, na kterou se rozum právě upřel. Tak je tomu i s pohyby těla. Jednostrannost *porušuje však harmonii celku*! A tím také krásu!

Uplatněte i zde konečně opět svůj cit a poznáte, že tělo tvoří pak v pohybech jediný celek. Všechno přispívá současně k tomu, aby to nebo ono jednání bylo provedeno, z čehož přirozeně následuje souhra pohybů. Všechno, co cítění chce, provádí pak *tělo* jako půvabnou hru. Je mnohem volnější, přirozenější a nenucenější. Uvažujte proto: Rozum *donucuje* vždy jen zcela určitou část, čímž okamžitě porušuje soulad a harmonii. Je to pouze cvik, který si člověk sám ukládá, není to však hrdé, svobodné jednání.

Jako první probudte v sobě opět cítění pro krásu přirozenosti! Budiž vám to ode dneška zákonem! Neboť toto jest veliká pomoc k zachování přímé cesty stvořením, která nikdy neselže a neuvede vás nikdy v pochybnost. Co jste se však v tom již nahřešili! Tomu, kdo si uchoval ještě zdravý smysl pro krásu a nebo ho znovu získal, jeví se lidé ve svém počínání jako blázni!

Za několik roků budete se studem vzpomínati na to, co bylo dnes a v minulých staletích. -

Jak uboze vypadáte, jste-li pozorováni ze Světla, s nímž přece máte býti úzce spojeni. Netušíte, že právě selhání v tomto směru vás přede všemi tvory znehodnotilo. A byl to *jedině člověk*, jako jediný mezi všemi tvory, který tuto velikou oporu pošlapal a sám sebe zesměšnil. Právě on, který měl býti korunou pozdějšího stvoření a svými vlohami se jí také mohl stát!

Nadešel čas, kdy je nutno odložit chyby!

Stůjte jako skála v rozbouřeném moři! Nemáte se čeho obávat, budete-li následovat zákona krásy! A každý, kdo bude usilovat, aby konečně uslyšel sám sebe, může ho snadno dodržet.

Podle toho se máte také *oblékat*. Neřidte se módou, která se snaží všem lidem, zejména lehce vnímavým ženám, vtisknouti určitý znak jednotnosti, v barvě i střihu!

Již to je falešné! Kde je živost, která má být ve stvoření! Uplatněte konečně svůj osobní vkus! Prosadte jej každý sám pro sebe! Brzy rozbijete tím všechno, co je kolem vás šablonovité, poněvadž vaše vlastní, znovu vzniklá osobnost má v sobě sílu a zákon stvoření!

Lidé ani navenek nemají se zdát jen prázdnými formami a nemají se také jednotně odívat, nýbrž i zde musí vlastní osobnost dojíti k uplatnění a životu a odpovídati vlastní bytosti! A to i ve tvaru i formě! Právě zde má vymřít napodobení. Ono vzbuzuje stav klidu, úpadek a nakonec ochromivou lenost vašeho ducha! Není divu, že mnohé opravdové umění muselo se tím zadusit. -

Vaše tvary odpovídají vaší bytosti a jsou s ní jednotné, neboť vnější formy utvářejí se podle vaší bytosti a musí býti jejím výrazem! Z toho důvodu nechť je pro vás vždy rozhodující *jedině váš osobní*

vkus a ne móda! Tím přizpůsobí se váš zevnějšek barvou i způsobem odívání také druhu vašeho ducha. Pak *konečně* budete působit každý sám pro sebe jako *celek* a vnesete oživení do svého okolí.

Dále je nutno, aby se každý zdokonaloval ve výslovnosti jazyka a v mluvení vůbec.

Pro člověka, který jako nejvyšší tvor tohoto pozdějšího stvoření je i jeho korunou, není omluvou, nechá-li se vléci a je nedbalý jakýmkoliv způsobem a nepoužije-li veškerou sílu k tomu, aby rozvinul k nejvyšší kráse vše, co mu bylo kdysi dáno jako svěřený statek!

I nejchudší z chudých má povinnost i možnost ovládat se ve svém vystupování, ve formě výrazu i řeči! Vyžaduje to pouze jeho vážné chtění a trochu námahy – nic víc!

Je to pohrdání Božím darem, jeví-li se člověk hrubým a nevychovaným a zraňuje tak každý smysl pro krásu. Takovým člověkem bude i v budoucnosti ve zvrtném působení pohrdáno a bude vypuzen z lidské společnosti, poněvadž se nejeví jako člověk, koruna tohoto stvoření.

Vývoj krásy ve *všech* věcech až do těch nejmenších maličkostí, je uctívání Boha a děkovaná modlitba činem!

Dodržujte toto přikázání. Uvidíte, že se tím v životě jednotlivců, rodin a národů změni vše k lepšímu!

Je v tom mnohem více než dnes tušíte. Je to zárukou míru, harmonie a štěstí!

Proto vám to dávám nyní jako zákon!

Zušlechtit se máte, ne napodobovati. V nejkrásnější květy má vykvést to, co je ve vás! Jinak nejste osobností. V každém člověku je však skryta jiná veliká hodnota, která se nyní i *navenek* vyjádří barvou a tvarem, tak jako je tomu u květin.

Kdo se podrobuje módě, ukazuje tím již lenost svého ducha, který přijímá cizí chtění jen, aby sám nemusel poslouchat své nitro a čerpat odtud to, co je *pro něj vhodné*.

A za vším tím, co patří k módě a podobným zvyklostem, neskrývá se nic jiného, než žádost po bohatství těch, kteří využívají ješitnosti a duchovní lenosti svých bližních k tomu, aby ještě víc vystupňovali získávání pozemských statků.

Pokuste se o tom vážně přemýšlet! Každý se má stát umělcem ve vlastním vkusu, *kteřý může býti jen osobní!* Není pro druhé. Bude to počátek opravdového probuzení smyslu pro krásu, který znovu vznikne a stane se vám silnou oporou v putování říšemi tohoto stvoření. Tuto pomoc budete potřebovat v každé úrovni, abyste se v ní přizpůsobili a vyvíjeli se. Ani jedna úroveň nepodobá se druhé. A přece je každá sama o sobě krásná! –

Tak, jako je tomu v úrovních stvoření ve velkém, tak tomu má býti také s každým jednotlivcem! Ani jediný nepodobá se úplně druhému! Proč to *navenek* chcete skrývat napodobováním? Budte *konečně* jednou takovými, jakými jste *sami*, buďte jimi však *cele!* A všechno *stávající* snažte se vždy *zušlechtovat*. Oporou k tomu může vám býti jen smysl pro krásu! Je mnohem cennější než si myslíte. Učiní vás samostatnými a svobodnými! Stejnorodé najde se pak samo sebou. Následujete-li volání tohoto smyslu pro krásu je vám ulehčena cesta k tomuto nalezení! *Nechť i zde je žena příkladem!*

Ještě druhou radu chci vám dát pro *blízkou* budoucnost: Budete často tázáni na hodnotu nebo bezcennost jiných hnutí a směrů. Nepřistupujte však nikdy na takové otázky, i když poznáte jejich bezcennost a nevyjadřujte se o nich! Vy sami máte živé Slovo! Nelze činit srovnávání mezi ním a kterýmkoliv jiným hnutím, jelikož každé srovnání je vyloučeno. Slovo Poselství *jest!* Ten kdo není

schopen je přijmouti tak, jak ode mne vyšlo, ať toho raději zanechá, neboť pro takové lidi není! Vy sami nemáte se doprošovat lidstva, aby je slyšelo, nýbrž lidstvo samo má upřímně o ně prosit a děkovat, že je smí ještě jednou přijmout. *Tak to žádá zákon!*

Budte drsní a přísní! Každé zbytečné vycházení vstříc je pošpiněním svatého slova. Budte hrdí a opravdoví ve všem, co říkáte. Není třeba, abyste napadali jiná hnutí a jejich vůdce! Kdo tak činí, snaží se pošpiněním jiných vyšinouti se sám a *upoutat tím pozornost na sebe*, poněvadž nemá nic jiného, co by dal! Kdo však sám má Pravdu jde klidně svou cestou! Neobtěžuje jiné!

Ke štváčům hrnou se lidé vždy lehčeji a rychleji. Tito však nejsou ti praví, nejsou dostatečně čistí pro světlou Pravdu. Jsou téhož druhu jako štváci a v jejich štvání nalézají radost a uspokojení. Není to kmen, který vyrůstá z přesvědčení. Kdo mluví mnoho o druhých, nemá, co by *sám* řekl! Pozorujte to a jednejte přísně podle toho.

Jděte a *žijte* jako svědkové Slova! Na vás bude lidstvo měřit hodnotu Slova! Myslete na to při všem, co říkáte a děláte! Běda vám, jestliže pozemští lidé na vás zbloudí, když se budete jevit jinými, než jakými máte být podle Slova Poselství!

Lidstvo bude vás pak samo soudit! Podle tohoto lidského jednání poznáte sami *sebe!*

Lidstvo chce ve vás vidět vzory! *Budete přísně posuzováni!* Přemýšlejte o těchto mých slovech! I ti lidé, kteří nebudou znát Poselství, ba dokonce i jeho nepřátelé, budou vás přísně pozorovat a hledat vaše chyby! A běda vám, jestliže je ještě naleznou! To, co lidstvo každému a s plným pochopením rádo odpouští, *vám neodpustí*, i když najde jen jednu, jedinou chybu!

Aniž by si toho byli sami vědomi, budou lidé vnášet na nositele kříže v očekávání zcela netušené nároky! Přepadnou vás s nevídanou neúprosností, nebudete-li moci úplně splnit tato jejich očekávání!

To vás překvapí. Avšak v tom jest projev zákona, jemuž se nemůžete vyhnout.

V tomto nápadném způsobu musíte však poznat, že i nepřátelé a posměvači, aniž by si toho byli vědomi, mají bezmeznou úctu před křížem a jeho nositeli! Oni prostě *musí* a tímto způsobem to poznají, aniž by sami chtěli. Je to naprosto přirozené vůči všemu světlému.

Vy sami budete při tom ještě dozrávat v těch místech, kde je to pro vás nutné. Lidé vás k tomu donutí! Naprosto nevědomě očekávají od vás něco zvláštního! Tam, kde se cosi podobného očekává, tam se hledá i určitá hodnota, neboť bez poznání hodnoty by nikdo nic neočekával! Co člověk nepovažuje za hodnotné, to také nenapadá a nebude toho dbát.

Veškeré lidstvo tuší však vznešenou hodnotu, kterou smíte nésti svým věděním! A to je to, proč vás budou tak přísně pozorovat přátelé i nepřátelé! Neujdete pozornosti ani jediného, poněvadž čas již nastává. Právě začíná, ba již začal své samočinné působení. -

Vy povolání zde na zemi, kteří působíte v hrubohmotných tělech, slyšte nyní můj příkaz:

Celým svým *bytím* musíte nyní před lidmi sami vyznat, *jak* stojíte ke Světlu, zda správně nebo nesprávně. A lidstvo je donuceno předstoupiti těsně před vás, abyste se *museli* prokázat. Tak je to chtěno Světlem! *Musíte* a nemůžete se před tím ukrýt.

Ukažte jen radostnou odvalu a pak vám vykvete vítězství na všech cestách! *To je* ten boj, v němž musíte obstát, který vás však jen zocelí a posílí, místo, aby vás znavil. Přinese vám radost místo bolesti.

Nepotřebujete při tom dělat nic jiného, než *býti vzory* v působení a životě pro Světlo! Nechť vzejde nyní lidstvu vzkříšení zde na zemi! Nechť lidstvo nyní ve vás vidí hořící červánky nové doby!